

Vikarnikove niti časa

Rdeča nit

1. Popotnice Viharniku
2. Iz zanke v zanko skozi čas
  - Vaških klepetulji pesnita
  - Korenine Viharnika
  - Dom odpre svoje duri
  - Prva Viharnica
  - Prva (ob)letnica
  - Prijatelji na obisku
  - Veter, ujet v veje Viharnika
  - Sejem treh dežel
  - Garklc
  - Druga (ob)letnica
3. Svet je lep (LinkedAge)
4. Z roko v roki
5. Povest o dobrih ljudeh
6. Sprehod skozi letne čase
7. Babica pripoveduje
8. Kdo odvija klobčič
9. Vaški klepetulji

Izdal: Comett domovi d.o.o.

Uredniški odbor:
Karmen Romih
Senka Čučuk
Elvisa Čatak
Polona Moškon
Mateja Pelcar

Vaški klepetulji:
Darinka Tarman
Mira Smolej

Predstavnica stanovalcev doma Viharnik:
Stanislava Vida Levč

Oblikovanje: Rosje-oblikovanje
Tisk: Medium
November 2014, 700 izvodov

VIHARNIK
DOM STAREJŠIH KRANJSKA GORA

DONATORJI

Občina Kranjska Gora
Lakota Marjan s.p.
MT Cvek
Pro - ksi d.o.o.
Ecolab
Prosen
Alu projekt
Loške mesnine

Sledite naši zgodbi na www.dom-viharnik.si.

Popotnice Viharniku

Popotnica Viharniku!

Pripravila: Karmen Romih, direktorica Doma Viharnik

Spoštovani!

Starost je del življenjskega toka in marsikateremu ni dana. Spremljata jo izkušnost in modrost. Celotna družba bi morala starejše ljudi upoštevati, do njih gojiti spoštljivi odnos ter starost prepoznati kot vrednoto. Dom Viharnik sledi svoji viziji in stremi k doseganju zastavljenih ciljev. Vizija Doma Viharnik je prepoznavnost v slovenskem prostoru po kakovostni oskrbi in zdravstveni negi. Pri delovanju upoštevamo visoke etične kriterije, dobrobit naših stanovalcev, medgeneracijsko sodelovanje ter integracijo v lokalno okolje. Stanovalce obravnavamo individualno, na osnovi njihovih želja in potreb ter skrbi, da se optimalno približamo domačnosti, ki so jo užili doma. Za zagotavljanje navedenega je potrebno strokovno usposobljeno osebje z veliko mero empatije in veseljem do dela s starejšimi ljudmi. Lahko rečemo, da se zavedamo vizije Doma Viharnik in našega poslanstva. Prav vsak posameznik prispeva k temu, da je Dom Viharnik pravi Viharnik. Viharnik s strumno in etično držo, ki mogočno kljubuje neugodnim zunanjim razmeram. V notranjosti pa celostno obravnava in varuje največjo vrednoto - »človeka«. Ob tej priložnosti bi stanovalcem zaželela veliko veselja ob bivanju v našem domu, zaposlenim pa se zahvalila za vso njihovo skrb in delovanje. Želim vam veliko zdravja in osebne sreče!

Beseda, dve ob izidu biltena Doma Viharnik pot!

Pripravil: Jure Žerjav

Spoštovani!

Želja, da bi imeli v Kranjski Gori svoj dom za ostarele in starejšim na stara leta ne bi bilo treba zapustiti domačih krajev, je stara skoraj toliko kot občina Kranjska Gora. Le ta je nastala pred slabimi dvajsetimi leti z razdelitvijo nekdanje občine Jesenice. Prvi poizkusi, da bi država zgradila dom so seveda zaradi kroničnega pomanjkanja denarja propadli. Prav tako pa so bili neuspešni dogovori s potencialnimi zasebnimi vlagatelji, ki naj bi gradili dom s pridobljeno koncesijo. Kakih pet ali šest jih je bilo. A vsi ti pogovori in dogovori niso bili zamen. Z našimi željami je bila preko medijev seznanjena širša javnost, že takrat pa je občinski svet sprejel sklepe, ki bi potencialnemu investitorju olajšali gradnjo doma. Tako se je začela zgodba z zakoncema Čampa in podjetjem Comett domovi d.o.o. Sprva smo bili vsi nekoliko nezaupljivi a po obisku njihovega doma v Rogaški Slatini sem vedel, da smo končno naleteli na prave ljudi. Gospod in gospa Čampa ter gospod Kolenc so nam pokazali, da dom za ostarele ni prvenstveno namenjen pridobivanju dobička pa čeprav gre

za zasebno podjetje. Seveda je bilo potrebno do izgradnje doma prehoditi še kar dolgo pot. Investitorji so skrbeli za pridobivanje koncesije in izdelavo projektov, občina pa je poskrbela za spremembo prostorskih aktov in tako omogočila gradnjo.

Sama gradnja je tekla hitro in vsaj za nas, zunanje opazovalce, brez večjih zapletov. In danes, po več kot dveh letih obratovanja lahko rečemo, da imamo v Kranjski Gori lep, topel, predvsem pa funkcionalen dom za ostarele na čudoviti lokaciji. Gre za dom »četrte generacije,« ki oskrbovancem nudi odlične pogoje za bivanje. Kakovost doma pa so predvsem ljudje. In vsi zaposleni se resnično trudijo, da je življenje v domu kar se da prijetno. Skupaj smo poskrbeli, da se je dom v čim večji meri vključil v življenje v kraju oziroma so se krajanje pričeli povezovati z domom. Občina je poskrbela za fitnes na prostem in visoke grede, kjer oskrbovanci že pridelajo nekaj zelenjave, številni posamezniki in društva pa so v dom pripeljali prireditve, predavanja in na ta način popestrili marsikatero popoldne.

Vsem oskrbovancem, zaposlenim in ne nazadnje tudi lastnikom želim prijetno bivanje in uspešno delo v Domu Viharnik. Želim vam čim več skupnih aktivnosti s prostovoljci in društvi z območja občine Kranjska Gora in upam, da boste z novim vodstvom občine nadaljevali uspešno sodelovanje.

Želim vam veliko zdravja in osebne sreče!

Viharniku na pot!

Pripravil: podžupan in predsednik Društva invalidov občine Kranjska Gora Jože Zupančič

Narava se že odeva v čudovite odtenke barv in vabi v svoje neдрje. Naj vas pot zanese še na obisk v naš Viharnik.

Spomin na začetek gradnje doma Viharnik je sicer še zelo svež, a dom že drvi v tretje leto delovanja, kar kaže, kako čas neusmiljeno teče. Želja, imeti svoj dom starostnikov doma v občini Kranjska Gora, je stara kot občina. Januarja bo minilo že dvajset let, odkar smo na občinskem svetu prvič obravnavali pobudo za gradnjo lastnega doma starejših. A kar nekaj vode je moralo preteči, da so se izpolnila pričakovanja, da se lahko pohvalimo, da imamo na čudoviti lokaciji prečudoviti dom za starejše generacije. Zakaj se je to zgodilo? Saj poznate, moč slapa je v sodelovanju kapljic, ena sama ne pomeni nič, ko pa se združi več in več kapljic, pa nastane slap.

O starejših ni mogoče govoriti mimo njih, ne da bi hkrati skušali razumeti tudi tretje življenjsko obdobje, katero mnogi preživljajo v domovih starejših. Prepogosto pa pri tem pozabljamo najpomembnejše, da se generacije med seboj spoštujejo in sodelujejo. Hkrati pa se v domu starejših mora osebje posvečati veselju, radosti, druženju, ustvarjanju in medsebojnemu sodelovanju. Dom je in bo večno živ organizem.

Staranje človeštva ni problem samo današnjega časa, ko število starostnikov skokovito narašča. Problemi staranja so čedalje bolj prisotni in skrb za starejšega ni več samo v ožjem družinskem krogu, kot nekdanj. Mnogo starejših mora zapusti domače okolje in življenje nadaljuje v domu starejših. Skoraj ne poznam nikogar, ki bi želel jesen življenja preživeti izven svojega življenjskega okolja. A ko prihajajo leta, zdravje popušča, se take in slične misli hočeš nočeš prikradejo v podzavest, kjer ostanejo, da dozori. Nekoč in običajno se je doma v družinah izogibalo načeti temu odhoda v dom, razen ko je bilo nujno in neizogibno. Vzrok - v bližini ni bilo prostih mest v starostnikom

namenjenih ustanovah. Ali si lahko vsaj zamislimo traume in skrbi posameznika pa tudi svojcev, kateri so bili postavljeni pred dejstvo, da morajo njihovi dragi za vedno daleč od ustvarjenega družinskega gnezda. Danes v naši občini ni več tako, ker imamo ustanovo za starejše doma. Pa vseeno prehod iz domačega okolja v dom starejših v glavnem predstavlja veliko spremembo pri starejših na vseh področjih, tako na čustvenem, psihičnem, kot tudi fizičnem. Prehod iz domače skupnosti v dom starejših občanov predstavlja za starostnike v velikih primerih močan stres. Je velika in pomembna prelomnica v življenju. Čeprav si verjetno vsi ljudje najbolj od vsega želimo, da bi lahko v starosti sami skrbeli za svoje življenjske potrebe, se mnogim med nami ta želja ne uresniči. Zapustiti je potrebno svoje ognjišče, na katerega je vezanih polno spominov, in se na stara leta vključiti v novo okolje. Bivanje v domu za starejše je torej ena od možnosti, kje preživeti del življenja, ko potrebujemo več pomoči, ko vsega ne zmoremo več sami.

Sam sem ponosen, da sem bil pobudnik in eden od glavnih akterjev za gradnjo doma starostnikov v naši občini. Ponosen pa sem tudi na vse, ki smo idejo skupaj uresničili ali kot sem že zapisal, plaz kapljic je ustvaril slap, ki se imenuje Viharnik. Njemu, njegovemu vodstvu in osebju želim dolgo in uspešno pot. Vam občanom pa polagam na srce, da čim večkrat obiščete stanovalce in jim polepšate ure in dneve v oskrbi doma Viharnik.

Dom Viharnik v očeh članov Društva upokojencev Rateče – Planica

Pripravila: Predsednica Društva upokojencev Rateče - Planica Jelka Oman

Kar je bilo obljubljen in dolgo pričakovano, se je zgodilo. Odprtje novega doma starejših v Kranjski Gori. Dom stoji na čudoviti lokaciji, blizu samega centra, pa vendar dovolj odmaknjen, kjer v tišini in v naravi nudi ugodje in oskrbo stanovalcem. Še kako se zavedamo, kaj pomeni ta pridobitev za nas krajanje, kaj šele za same stanovalce doma. Ob ogledu samega doma nas je presenetila lepo urejena notranjost, velikost prostorov ter seveda prijaznost osebja. V teh dveh letih je dom veliko pridobil, ne samo števila oskrbovancev, temveč nadstandardne razmere za bivanje, oskrbo in nego. Z zanimanjem spremljamo in opazujemo spremembe, ki izžarevajo toplino in prijetno vzdušje doma.

Člani DU se redno udeležujemo raznih prireditev, poleti v lepo urejenem vrtu, ob Božiču in okoli Novega leta pa jih razveseljujemo z majhnimi pozornostmi, nepokretne obiščemo v sobah in jim tako pokažemo, da niso pozabljeni.

Društvo upokojencev podpira medgeneracijska druženja, nadstandardno bivanje, možnost kratkotrajnega bivanja. Bilo pa bi smiselno razmišljati tudi o uvedbi dnevnega varstva.

Vsa pohvala vodstvu in osebju doma.

Dom Viharnik in Društvo upokojencev Dovje-Mojstrana iz KS Dovje-Mojstrana oziroma iz »fare Jakoba Aljaža«

Pripravi: Predsednik DU D-M Jožef Pezdarnik

Ob prošnji, da napišem kratek članek za bilten Doma Viharnik, sem kot precej »novi član« in »novi predsednik« DU D-M ob začetku pisanja članka ugotovil, da skoraj nič ne vem o Domu »naših starostnikov«. Zavedam se, da številni z »daljšim stažem« delovanja na področju »tretjega življenjskega obdobja« to dokaj dobro poznajo, mi »novinci« pa smo s tem slabo seznanjeni. Zato smatram, da je spodbuda za članke in prispevke, ki opisujejo življenje in aktivnosti naših občanov tretjega življenjskega obdobja, zelo dobrodošla. Dostopnost navedenega biltena članom vseh treh DU v občini Kranjska Gora in tudi tistim upokojencem, ki niso naši člani, bo vsekakor utrdila vezi med stanovalci v domu in vsemi ostalimi »izvendskimi« prebivalci naše občine, predvsem tistimi v tretjem življenjskem obdobju. Skoraj gotovo bo to pomenilo več medsebojnih stikov, srečanj, ipd.. To si številni med nami zelo želijo.

Mnogi upokojenci smo slabo seznanjeni z Domom Viharnik; ni nam znano število oskrbovancev, zanimivo bi bilo vedeti koliko jih je iz posameznih krajevnih skupnosti naše občine, koliko od njih je članov posameznih DU, koliko je neobčanov naše občine, itd. Predlagam, da poskusimo najti načine za boljše obveščenost. To nalogo bilten Doma Viharnik lahko vsekakor izpolni. Ker pa je finančnih sredstev iz leta v leto manj, je »množična« tiskana izvedba težko izvedljiva. Dobrodošlo bi bilo sofinanciranje naše občine, morda bi delno rešitev lahko predstavljali elektronski mediji.

N smemo pozabiti izjemnega dela - aktivnosti prostovoljk projekta Starejši za starejše. V našem DU so zelo delavne, predvsem v »oskrbi« tistih, ki so

slabo ali sploh nepokretni in preživljajo svojo jesen življenja v domačem okolju. Tak način je gotovo želja večine, a za številne to ni možno, še posebno ne, če imajo njihovi najbližji službe. Le-te, če že so, so večinoma »celodnevn«. Zato bo potreba po čim večjem številu prostih mest v domu gotovo iz leta v leto večja. Zelo dobrodošlo je, če je pot za obisk svojca, znanca v domu čim krajša, če je dom čim bližje prejšnjemu življenjskemu okolju oskrbovanca.

Število članov v večini društev upokojencev se zmanjšuje, tudi v DU D-M je število od začetka tega leta do zdaj (oktober 2014) upadlo od 423 na 405. Razlogov je dandanes precej; delovna doba se podaljšuje, zaradi krize je za nekatere že tudi 8 € članarine velik izdatek, zanimanje za »interesne dejavnosti« je pri mlajših generacijah manjši, pa še bi se našli kakšni vzroki. V Domu Viharnik sta od članov DU D-M samo dva upokojenca. Glede tistih iz naše KS, ki niso člani našega DU, žal, nimamo podatkov.

Bilten Viharnik bo vsekakor doprinesel k boljšemu poznavanju življenja starejših, tako tistih, ki bivajo v Domu, kot tudi ostalih starejših občanov, k aktivnejšemu sodelovanju enih in drugih ter z ostalimi občani. Dom Viharnik ima lepo urejeno spletno stran (www.dom-viharnik.si), škoda le, da večina upokojencev nima možnosti dostopa do nje (neznanje glede uporabe, »neposredovanje« računalnika, ipd). To »vrzel« lahko vsaj delno izpolni Bilten Viharnik.

V imenu DU D-M in v svojem imenu želim »srečno pot« biltenu.

Vaški klepetulji pesnita

Pripravili: Darinka Tarman in Mira Smolej ob otvoritvi Doma

Mina in Franca sva vaški klepetulji in naju tudi v domu dobro poznajo. Tudi temeljni kamen sva položili z opeko, ki je bila že krepko v letih.

*Nov dom bodo tukaj zgradili,
bo v Čičarah zrasel v nebo,
Le kje bodo d'narce dobili,
za vsakogar to pač ne bo.*

*“Komet” se na nebu prikaže
in hitro za goro zbeži,
Bleščica se večkrat nam laže,
si človek spremembe želi.*

*Je slaba zdaj ta pokojnina,
za službe še večji je križ.
Bo draga zadompristojbina,
najbolje, da kar potrpiš.*

*Da v domu lahko bi živeli,
na starost si vsakdo želi.
Da cvenka bi tol'ko imeli,
da to si privoščili bi.*

*Upanje umre vedno zadnje,
to stara modrost nas uči.
Zapojmo zdaj vedro, veselo,
čimprej naj se dom ta zgradi.*

Iz zanke v zanko skozi čas

Korenine Viharnika

(Položitev temeljnega kamna v septembru 2010)

Pripravila: Senka Čučuk

Prijetno alpsko okolje in želja po nadgraditvi arhitekturne in vsebinske zasnove gospodinjskih skupnosti Pegazovega doma v Rogaški Slatini so lastnike doma pripeljali v objem Kranjske Gore. Iz začetnega poigravanja z idejo se je kmalu pričela pisati druga zgodba o tem, kako lahko starostniki pestro in aktivno preživljajo svoje dni na jesen življenja.

Trdno položen temeljni kamen se je tako odločil kljubovati času in prostoru še preden je dobil dom svoje ime. Pečat mu je dalo okolje, predvsem pa ljudje, ki živijo v njem. Ti s svojo pokončno držo, življenjskimi izkušnjami, vzdržljivostjo in z vso svojo zgodovino neomajno kažejo na to, da so kraju lahko v ponos. In da se - tako kot viharnik - s

koreninami čvrsto oklepajo tal.

Iz kamna je zrastle velika in prostorna hiša. Okusno pobarvane stene in udobno pohištvo v njej so klicali po stanovalcih. In ko je skozi vrata vstopila prva stanovalka, je hiša postala Dom. Prva in vsi nadaljnji stanovalci so s seboj prinesli svoj kovček, poln življenjskih izkušenj in modrosti. Zgodbe ljudi, vesele in žalostne, so stkale nova prijateljstva. Iz prijateljstev pa so se tiho, dan za dnem in povsem nevede, pletle velike mreže. Te so stanovalce povezale v velike družine, ki jim je skupen vsak nov dan. In tako je zgodba o Viharniku kmalu dobila številna poglavja...

Temeljni kamen, september 2010.
Vir: arhiv Doma

Položitev temeljnega kamna. Od leve proti desni: Žerjav J., g. Krašovec, Kolenc F.
Vir: arhiv Doma.

Dom odpre svoje duri, 23. april 2012

Pripravila: Senka Čučuk

Pričakovanja so bila velika. Želja nešteto. Cilj pa en sam in skupen - ustvariti razmere za bivanje, oskrbo in nego, ki nam bodo v ponos. Čuvati dostojanstvo stanovalcev kot punčico svojega očesa in jim z različnimi storitvami omogočiti, da preživijo svoje tretje življenjsko obdobje kakovostno in v okolju, ki je približano domu.

Prerez traku je naznanil, da je prišel čas... Da je napočil trenutek tudi za vse tiste, ki bodo s svojim delom doprinesli k temu, da Dom ohrani veliko začetnico. Za vse, ki bodo s svojim znanjem, veščinami, pristopom in predvsem željo, domu vdahnili toplino in srčnost. Tudi zaradi njih so dnevi polni barv, tu so, da stisnejo v objem, ko je hudo, da pričarajo iskricice v očeh in nasmehe na obraz. Zaposleni doma so eden njegovih temeljev, kljub temu da je njihova vloga nege in oskrbe opredeljena kot »stranska«. Ves čar dela pa se prav gotovo skriva v dejstvu, da s svojo vlogo in nalogo rastejo iz dneva v dan. Postajajo modrejši, zrelejši, izkušeni je vedno več. Skozi stik s stanovalci nehote in nevede postajajo del njihove zgodbe in njihovega vsakdana in obratno: s tem, ko dan za dnem skrbijo, negujejo in puščajo svoj pečat, tako dan za dnem stanovalci v njihovih srcih puščajo svojo sled.

V vizijo smo zapisali, da bo Dom Viharnik v slovenskem prostoru prepoznan po kakovostni oskrbi in zdravstveni negi, da bodo pri delovanju vedno

upoštevani visoki etični kriteriji, delovanje pa bo usmerjeno v dobrobit stanovalcev, medgeneracijsko sodelovanje ter integracijo v lokalno okolje. Zato izvajamo programe in vsebine, ki bodo zadostili potrebam in interesom stanovalcev. Razvijamo sodobni koncept varstva starejših ljudi, ki temelji na spoznavanjih socialne psihologije in geriatrije ter sociološko zaokroženih manjših bivalnih enot in katerega osnovni cilj je višja kvaliteta življenja starejših ljudi v domu. Težimo k povezovanju in medsebojnemu sodelovanju z lokalno skupnostjo in optimalnemu medgeneracijskemu sodelovanju na osnovi povezovanja z vrtci, šolami ter ostalimi generacijami. Ker so skupine majhne, se lahko v veliki meri upoštevajo navade in potrebe stanovalcev, posebna pozornost pa je namenjena medsebojnemu spoštovanju, prijaznosti in prijetnemu vzdušju.

Svečano odprtje Doma. Od leve proti desni: Žerjav J., Podlipnik V., Vizjak A., Zupančič J., Kolenc F. Vir arhiv Doma.

Prva Viharnica

(*Intervju z gospo Anico Hlebanja*)

Pripravila: Polona Moškon

Kdaj ste prišli v Dom Viharnik?

V dom sem prišla 2. aprila 2012. Že pred prihodom v Dom Viharnik sem bila nastanjena dva meseca v drugem domu, kjer nisem bila zadovoljna, zato sem komaj čakala, da se odpre dom v Kranjski Gori.

Zakaj ste se odločili za bivanje v domu za starejše?

Za bivanje v domu za starejše sem se odločila, ker doma nisem zmogla več živeti sama. Živela sem v hiši. V bližini nisem imela nobene trgovine. Prej sem imela avto. Z odhodom v dom sem ga prodala.

Kakšno mnenje ste imeli o domu starejših pred prihodom in kakšno mnenje imate sedaj?

V začetku sem imela odpor do doma. Ko sem se navadila, je bilo dobro.

Ali je bila odločitev težka?

Odločitev ni bila težka, saj sem doma že težko živela.

Kakšni so bili vaši prvi vtisi ob prihodu oz. kako je bilo na začetku, ko ste se preselili v dom?

Že ob prihodu se mi je zdelo lepo.

Ste zadovoljni tukaj?

Zelo sem zadovoljna.

Na kaj ste se najtežje privadili?

Navadila sem se hitro, saj se hitro prilagodim. Najtežje se je bilo navaditi na osebje.

Kakšne so prednosti bivanja v domu starejših?

Prednost je predvsem v tem, da ni treba kuhati, ni treba hoditi po stopnicah, vezana sem bila na avtobusne prevoze, saj sem prodala avto.

Je bilo življenje pred prihodom v dom kakovostnejše?

Ja, saj sem imela več družbe, druženja s sosedi.

Kaj ste radi delali včasih?

Rada sem hodila v gore, na Triglavu sem bila devetkrat. Prav tako sem bila na tekmi železničarjev državna prvakinja v teku na smučeh. Dve zlati medalji imam tudi v streljanju.

Se danes počutite boljše v primerjavi z začetkom?

Počutim se boljše, čeprav so bili vsi zelo prijazni z mano. Sprejeli so me lepo. Dobila sem rožice, slikali so me. Ob sprejemu v dom sta bila z mano tudi nečaka.

V katere aktivnosti se vključujete v Domu Viharnik?

Rada hodim na telovadbo, biosinhron terapijo. V domu je veliko zabave. Rada tudi berem in rešujem križanke. Včasih sem igrala karte, predvsem tarok.

Kaj radi jeste?

Nisem izbirčna, čeprav nimam preveč rada zelenjave. Če mi kaj ne paše, ne jem. Najrajši večerjam kruh in mleko.

Kakšne je vaše življenjsko vodilo oz. misel o prihodnosti?

Ostati čim dalj časa zdrava, da bi bila lahko samostojna.

Prva (ob)letnica

Pripravila: Senka Čučuk

Slavnostni dogodek smo obeležili s krajšim kulturnim programom. Z nami je bil tudi župan občine Kranjska Gora, gospod Jure Žerjav.

Ob prvi obletnici. Vir: arhiv Doma.

Prijatelji na obisku

(Obisk Centra za usposabljanje, delo in varstvo Matevža Langusa Radovljica, enota Jesenice)

Pripravila: Senka Čučuk

Kako malo je potrebno, da se človeku polepša dan, so nam pokazali prijatelji iz Centra za usposabljanje, delo in varstvo Matevža Langusa Radovljica, enota Jesenice. Že sam prihod je bil prešeren, nasmejan predvsem pa srčen in topel. Varovanci so s seboj prinesli tudi nekaj svojih ličnih izdelkov, ki smo jih postavili na ogled. Presenetili pa so na celi črti s slastnim pecivom in piškoti, ki so ob hladni pijači šli prav vsem v tek. Klepet je prerasel v pravo druženje, manjkala ni niti pesem. Ko se je sonce spustilo nižje in je vročina popustila, smo se poslovili z obljubo, da se prav kmalu spet snidemo.

Nova poznanstva in tkanje takšnih prijateljstev pustijo v srcu občutek topline. Veseli smo, da je druženje uspelo in da smo udeležencem vsaj za nekaj ur polepšali dan...

Druženje z varovanci CUDV M. Langusa Radovljica, bivalna enota Jesenice. Vir: arhiv Doma.

Veter, ujet v veje Viharnika

(Odprtje zunanjega fitnesa v avgustu 2013)

Pripravila: Senka Čučuk

Vsi se dobro zavedamo, kako pomembno je gibanje v našem življenju. Zato smo še toliko bolj veseli, ker nam nova pridobitev omogoča sprostitev na prostem. Vse naprave so prirejene za starostnike in omogočajo dostop tudi posameznikom, ki so na invalidskih vozičkih.

Zunanji fitnes je namenjen tako stanovalcem Doma Viharnik kot občanom Kranjske Gore. Uporabljali ga bodo mali nadobudneži, mladostniki in pa malo starejši. Zato pravimo, da je to fitnes za vse generacije. Veseli nas, da bo okoli našega Doma še bolj veselo in razigrano.

Vadba na napravah zunanjega fitnesa. Vir: arhiv Doma.

Sejem treh dežel

Pripravila: Senka Čučuk

Da bi obudili stara vaška jedra in z željo, da podoživimo delček življenja nekoč, smo letos, že drugo leto zapored, postavili stojnice. Na teh ste imeli priliko pobrskati za izdelki domače obrti, priča ste bili trenutku, ko so ročna dela dobila svojo končno obliko, skušali pa smo vam približati tudi utrip krajev oziroma dežel, ki smo jih gostili. Z Brnce pod Dobračem na avstrijski strani je gospa Brigitta predstavila izdelke, ki jih pridelujejo na svoji kmetiji. Stojnica se je šibila pod domače pridelanimi olji in dobrotami, narejenimi iz domačih jagod. Družbo ji je delal gospod Sandro, ki je italjansko trobojnico zastopal kot član kulturnega društva Rozajanski dum iz Rezije. Ker nas večina Rezijo pozna le po znanih pravljicah o zverinicah iz Rezije, smo gospoda Sandra prosili, da nam ljudi in njihove običaje iz vasice pod Kanimom поблиže predstavi. Vse skupaj smo začinili z glasbenim vložkom in na ta način dodobra spoznali "rezijansko špraho inu štimungo". Slovenske barve so letos, poleg TD Rateče, zastopala prav posebna dekleta. Iz Idrije so se z nami prišle družiti članice Društva klekljaric idrijske čipke in Kanomeljska dekleta. S svojo pozitivno energijo, dobrosrčnostjo in hudomušnostjo so dopoldnevu dale pravo injekcijo adrenalina. V živo smo tako lahko opazovali, kako se sučejo klekeljni in na kako zanimiv način se stare viže in napevi lahko "preoblečejo"

in publiko v trenutku spravijo na noge.

Povezali pa smo se tudi lokalno: dve stojnici sta pripadali članom znamke Moje naravno iz doline in sicer so se nam pridružili Gaal int z naravnimi mili, Pletenine Mira, Rokodelnica Mojstrana in Marta Mertelj z glinenimi izdelki.

Združili smo kulinariko in kulturno dediščino, predvsem pa nam je v ponos, da smo se združili ljudje odprtih src z namenom, da se nekemu polepša vsakdan. Zato velika hvala vsem akterjem, ki so se odzvali in bili pripravljeni biti del tega sejma. ... z željo, da se ob letu obsorej ponovno snidemo...

Turistično
društvo Rateče:
mojstrice v
izdelavi
rateških krapov
Tina, Maja in
Tončka

Moje naravno iz
doline

Gaal int
&
Ročno pletenje
"Mira"

Rokodelnica
Mojstrana
&
lineni izdelki
Marta Mertelj

Kmetija Mikl z
Dobrača pri
Brnci (AVT)
&
Kulturno
društvo
Rozajanski dum
(ITA)

Društvo
klekljaric
idrijske čipke

Kanomeljske
punce

...ob letu osorej...

Sejem • Fiera • messe
= Dobrodošli =
|| Benvenuti ||
= Willkommen =

Garklc

Pripravila: Senka Čučuk

Nekoč v dobrih, starih časih, pred mnogimi leti, sta srečno živela dedek in njegov vrt...

“... Dedek še živi v domu starejših občanov, vrta pa že zdavnaj ni več. Umrl je. Pokopali so ga. Pa ne v zemljo, ampak v beton. Cvetlice so potrgali, travo pokosili, drevesa posekali. Domače živali, krave in koze, konji in ovni, kokoši in purmani, pa so šle po svetu s trebuhom za kruhom. Dedkov svet oživi vsako soboto v mesecu, ko pridemo k dedku na obisk. Tedaj se cvetlice razcvetijo, drevesa v hipu zrastejo, trava ozeleni, domače živali od račk do konjev pridejo z vseh štirih strani sveta in poslušajo dedka, kako pripoveduje o dobrih, starih časih, ko je bil okoli sleherne hiše vrt. Kako zanimivo zna dedek pripovedovati. O ulicah, ki so bile vedno prazne. Nikjer ni bilo nobenega avtomobila, le kakšna kočija, v katero sta bila vprežena dva kot dimnikar črna vranca, se je prav počasi guncala mimo redkih pešcev, ki so bili seveda urnejši od nje. Onkraj ceste so rasle jabolane, na katerih so visela tako okrogla jabolka, da so se kar sama kotalikala v žepe otrok. Dedek ima zelo zanesljiv spomin. Če bi bil pozabljiv, tako kot sem na primer jaz, ne bi nikoli ničesar izvedela o vrtovih okrog hiš. Dedek je obljubil, da mi bo podaril vrt, ko nas bo za vedno zapustil. »Deklič, ti

boš moj dedič,« mi je rekel. »Zapustil ti bom vse, kar imam, tudi vrt. Bojim se le, da se bo moj vrt v tvojem luknjičastem spominu izgubil, padel bo v največjo luknjo in izginil za vedno...« Ampak to se ne more zgoditi, ker sem dedkov vrt vtaknila v pravljico, kjer bo ostal svež, kot bi ga shranila v hladilnik...”

Projekt “Garklc” je s slavnostno predajo iz rok Občine Kranjska Gora in Biotehniškega centra Naklo v roke Domu Viharnik dobil svoj epilog. A zgolj na papirju. Dejstvo je, da je za viharški garklc to le prvo poglavje v zgodbi. Zaposleni in stanovalci bodo sedaj namreč morali zavihati rokave in dokazati, da so vrtičku več kot kos.

Z znanjem, ki so ga osvojili v delavnicah preko cele zime, bodo ohranjali življenje rastlin, zasajenih v visoke grede. Z metodo “zelene” delovne terapije se bo še naprej spodbujalo medgeneracijsko sodelovanje med stanovalci in dijaki BC Naklo ter učenci OŠ Josipa Vandota Kranjska Gora. Svojo uporabno vrednost pa bo projekt pridobil tudi skozi oblikovan priručnik za delovne terapevte, ki bo služil za uvajanje dvignjenih gred in hotelov za koristne organizme v delovno terapijo.

Da je iz majhnega zraslo veliko in da je ideja s papirja prešla v življenje, gre zahvala številnim, ki so sodelovali v projektu: najprej zaposlenim v Biotehniškemu centru Naklo, ki so nas vzeli pod okrilje projekta in v nas videli potencial: Urški Kleč za koordinacijo in razumevanje naših želja in potreb, Petru Ribiču in Mariji Gregori za posredovanja znanja in strokovno pomoč. Zahvala

gre tudi kolegicam v Domu starejših občanov Naklo. Ekipa, ki se je oblikovala za potrebe projekta Graklc v taboru Naklo in taboru Viharnik, se je združila v zmagovalen tim. Vezi, ki so se stkale ob našem skupnem delu, so neprecenljiva popotnica za v bodoče. Hvala tudi Občini Kranjska Gora, ker ima posluš in željo za sodelovanje in povezovanje na lokalnem nivoju. Tudi OŠ Kranjska Gora ne gre pozabiti, šolarji so tisti, ki so sodelovanje žlahtno obarvali in mu dali medgeneracijski pomen. Prav vsak zaposleni v Viharniku je po svojih najboljših močeh v garklc posadil del sebe.

In nenazadnje hvala našim stanovalcem. Ste naša oporna točka, neprecenljiv vir informacij, naš najljubši kritik in naš navdih.

“Kdor zaseje garklc, zaseje ljubezen.” Vodilna misel v projektu nas bo vodila tudi v prihodnje in prepričani smo, da bo takih zgodb o uspehu v Viharniku še več.

In kaj na vse skupaj pravi naš dedek?

... “Spominjam se, ko sem bosih nog tekal naokrog in mi je jutranja rosa nežno bežala med prsti. petje ptic in žuborenje potoka sta bila moja himna. Tekanje za kozami in preganjanje kokoši je bil moj vsakdan. Vse ena sama ravan in zeleno, zeleno, do koder je seglo oko.

Danes je tvoja dlan mehko v moji. Redko še grem na zeleno polje, a ko na počivalniku zaprem oči, ponovno slišim žuborenje potoka in petje ptic. Misli švignejo v čas, ko so bile ulice prazne in se je sem in tja slišal topot kopit vrancev, vpreženih v star voz... Zdaj pa me pelji deklič... naj sedem v garklc... naj me spet obkroži zeleno, zeleno, do koder bo seglo oko...

Druga (ob)letnica

Pripravila: Senka Čučuk

Prav vsi zaposleni in prostovoljci se trudimo, da naši stanovalci živijo v prijetnem in varnem okolju. Skupaj se družimo, ustvarjamo, se smejimo in živimo. Med našimi zidovi je velikokrat slišati prešeren smeh in vedro pesem. V ponos nam je, da se je premierno na drugi rojstni dan predstavil tudi pevski zbor doma, ki ga vodi gospa Darinka Tarman.

V dveh letih so se med nami spletle posebne vezi. Z željo, da ostanejo trdne in da se zasidrajo v srca vseh nas, jih bomo z vsem spoštovanjem in z veliko mero ljubezni gojili tudi v prihodnje. Naša "viharniška hiša" je toplo zavetje in varen pristan. Dom, v katerem se preteklost obuja preko lepih spominov in kraj, kjer je pogled na prihodnost brezskrben.

Druga obletnica doma. Vir: arhiv Doma.

Svet je lep (LinkedAge)

Pripravila: Polona Moškon

LinkedAge je globalno komunikacijsko orodje, ki ponuja možnost izmenjave med stanovalci različnih domov po vsem svetu, kar je dodana vrednost v ponudbi domov.

LinkedAge tako omogoča, da na primer starostnik iz Slovenije nekaj časa preživi v drugi državi pod enakimi pogoji oskrbe, kot jih je deležen doma. Socialno vključevanje starejših je koristno tudi za njihovo vitalnost, saj to pomeni podaljševanje obdobja vitalne starosti. Z LinkedAgeom lahko starostniki najdejo tudi plačljive nastanitve, a pod zelo ugodnimi pogoji.

Komunikacijsko orodje LinkedAge, pri katerem gre v celoti za slovensko idejo, je med drugim podprlo tudi največje evropsko združenje domov za ostarele The European Association for Directors

and Providers of Long-Term Care Services for the Elderly (E.D.E).

LinkedAge s svojo socialno infrastrukturo spodbuja predvsem razvoj turizma za seniorje. Prav mobilnost starejših ter promocija seniorskega turizma sta ena od prednostnih nalog Evropske unije na tem področju, zato je ideja LinkedAge še posebej privlačna, ker s svojo ponudbo starejšim ponuja kratkoročno bivanje v obliki počitniške izkušnje.

Z včlanitvijo v mrežo je del zgodbe postal tudi Dom Viharnik in v tem času že tudi nekaj naših stanovalcev. Spomine o izmenjavi je posebej za bilten strnila gospa Štefka Bleiweis:

»Počitnice v Luciji

Ob priliki izmenjave stanovalcev starostnih domov sem se odločila, za čas od prvega do desetega septembra, obiskati rezidenco Lucije v Luciji pri Portorožu. Bila sem presenečena ob pogledu na veliko stavbo doma, ki se nahaja v bližini centra.

Ob prihodu v dom sta me ljubeznivo sprejeli direktorica in socialna delavka, gospa Metka, ki je ves čas mojega bivanja tam skrbela za moje dobro počutje. Pet let stara stavba, v kateri živi 200 stanovalcev, ima eno in dvoposteljne sobe, veliko jedilnico, kjer se vodijo tudi nedeljske maše, kapelo, ambulanto, fizioterapijo, več prostorov za vsakodnevne delavnice, telovadnico, knjižnico, frizerski in kozmetični salon in bife. Osebe je zelo

prijazno, z veliko mero dobre volje in z veseljem sem se vključila v njihov dnevni tempo. Nastanila sem se v enoposteljni sobi s pogledom na bližnji gozd, prehranjevala pa sem se v manjši jedilnici, kjer je bilo prostora za približno dvajset oseb. Popoldneve sem izkoristila za ogled kraja, ki je popolnoma drugačen kot ga imam v spominu izpred tridesetih let. Veliko je štirinadstropnih blokov, vil, ki so kot palače. Vse pa je v zelenju, z igrišči in klopmi za sprehajalce. Ves čas mojega bivanja je bilo vreme lepo. Dopoldneve bolj oblačno, popoldneve pa sončno.

Veliko sem se družila s stanovalci, ki so me pristrčno sprejeli in ob odhodu zaželeli na svidenje. Vse prehitro so minile moje počitnice in vrnila sem se v svoj vsakdan.«

3 roko v roki

Pripravila: Polona Moškon

Prostovoljno delo temelji na lastni in prostovoljni odločitvi, vendar odločitev pomeni tudi moralno obvezo in odgovornost za tistega, ki je postal prostovoljec. Prostovoljci so zavezani tudi etičnemu kodeksu prostovoljstva, ki temelji na vzajemnem spoštovanju vseh vključenih v proces prostovoljskega dela. Prostovoljci pri delu z ljudmi spoštujejo pravice in posebnosti vseh, ne glede na raso, barvo kože, spol, starost, narodnost ali etnično poreklo, jezik, gmotni ali družbeni položaj, življenjski stil, spolno ali versko usmerjenost, socialni izvor, zmanjšanje duševne ali telesne sposobnosti ali kakšne druge okoliščine.

Namen prostovoljstva je druženje, pogovori, telovadba, branje ali pomoč pri pisanju, v toplejših mesecih sprehodi s stanovalci, spremljanje stanovalcev pri vsakdanjih opravilih in socialnih spretnostih, igranje družabnih iger, pomoč pri soorganizaciji dogodkov, ki razgibajo življenje.

Ker je človek družbeno bitje, poleg osnovne oskrbe potrebuje tudi druženje, pogovor. Prav na tem področju dela s stanovalci lahko veliko pripomorejo prostovoljci.

V Domu Viharnik smo pričeli z vključevanjem prostovoljcev že na samem začetku delovanja doma, v poletnih mesecih, v juniju 2012. Prvi prostovoljki, gospa Tatjana Sušanj in gospa Darinka Tarman sta s svojimi idejami, prostim časom in entuziazmom krajšali urice našim prvim stanovalcem. Kasneje so se jima pridružile tudi druge prostovoljke: Jožica Markelj, Meri Šanca, Metka Penca, Elvira Potočnik, Stanka Lavtižar,

Neža Makovec. Vse še danes dvakrat tedensko namenjajo čas stanovalcem in jim bogatijo dneve ter tako prispevajo k višji kakovosti življenja stanovalcev. Trenutno v Dom Viharnik prihaja osem prostovoljk ter dva dijaka prostovoljca.

S stanovalci se prostovoljci predvsem pogovarjajo ter jim prisluhnejo. Z njimi se sprehajajo, jim dajejo občutek pripadnosti, varnosti in pomembnosti. Stanovalci so njihovih obiskov in družbe zelo veseli in jih vedno nestrpno pričakujejo.

Raziskave kažejo, da prostovoljstvo pozitivno prispeva k splošnemu dobremu počutju posameznika in je primer dejanja, ki ti prinese ogromno nazaj. Prostovoljci ne koristijo samo stanovalcem, temveč s tem pozitivno delujejo tudi na svojo osebnostno rast. To je tudi način, da si pridobivajo nove izkušnje in znanje, izjemno pomemben pa je občutek, da so storili nekaj koristnega za sočloveka v stiski.

Prostovoljke. Od leve proti desni stojijo: Jožica Markelj, Meri Šanca, Darinka Tarman, Metka Penca. Spodaj: Tatjana Sušanj in Elvira Potočnik.

Povest o dobrih ljudeh

Pripravila: Mateja Pelcar

Vse, kar nas obdaja, nosi svoje ime. Pa naj bo to poimenovanje predmeta, kraja, mesta, reke ali naše lastno ime. Ker naši stanovalci naš Dom doživljajo kot svoj dom in ker je dom tam, kjer bivaš in se dobro počutiš, smo se odločili za poimenovanje naših osmih gospodinjских skupnosti. Gospodinjские skupnosti so prijaznejša oblika bivanja in oskrbe starejših ljudi, ki potrebujejo osnovno in socialno oskrbo ter zdravstveno varstvo.

Skupaj s stanovalci smo se odločili za imena znanih literarnih del slovenskih pisateljev. Sama odločitev nas ni presenetila. Vsako skupino namreč krasi velika knjižna omara. Stanovalci radi berejo in v velikem številu obiskujejo bralno urico, ki jo imamo enkrat mesečno s knjižničarko.

Pa pojdemo po vrsti. Tavčarjeva povest Cvetje v jeseni in Povest o dobrih ljudeh Miška Kranjca

sta nas v trenutku asociirali na naši dve skupini s povečano pozornostjo v pritličju doma. Brez dodatnih pomislekov smo se v en glas strinjali, da obe imeni nosita poseben pomen in poseben pečat.

Nadstropje višje nas je na eni od vitalnih skupin prepričal prvi slovenski roman Deseti brat, ki ga je napisal Josip Jurčič. Po zgodovinskem romanu Frana S. Finžgarja Pod svobodnim soncem se je poimenovala sosednja vitalna skupina. Svojo odločitev so obrazložili z dejstvi, da imajo v Domu vsi stanovalci svobodno izbiro o tem kaj bodo jedli, kdaj se bodo zbudili in kaj bodo počeli. Slednji lahko rečemo, da je prvo nastala skupina v domu, saj v njej prebivajo stanovalci, ki so med prvimi vseljenimi.

Skupina Pod svobodnim soncem z gospodinjo Majo.
Vir: arhiv Doma.

Severni sij je presunljiv svetlobni pojav in ker si vsi želimo veliko svetlobe v naših življenjih, nosi negovalna skupina v prvem nadstropju prav tako ime - Severni sij, ki ga je, mimogrede, napisal Drago Jančar.

Naš dom stoji v prijetnem alpskem okolju. Stanovalci lahko ves čas občudujejo lepote našega okoliša. Ko smo stanovalce negovalne skupine drugega nadstropja spraševali po imenovanju njihove skupnosti, so se enoglasno odločili za Tavčarjevo delo. Poznamo še enega velikega pisatelja, ki je idejo za svojo zgodbo dobil od matere, njej pa naj bi jo pripovedoval ded. Se pravi, da je nastala s pomočjo ustnega izročila. Naši vitalni gospodinjski skupnosti v drugem nadstropju sta se namreč poimenovali po znani knjigi, ki jo je spisal Prežihov Voranc. Ko se povzpemo v drugo nadstropje je torej na eni strani skupina Med gorami, na drugi pa ji družbo delajo Samorastniki.

V mansardi si je skupina stanovalcev nadela ime po naslovu prvega slovenskega zvočnega celovečernega igranega filma - Na svoji zemlji. Ima pa ime tudi drugi pomen. Živeti na svoji zemlji, je želja vsakega človeka že od davnaj.

Pobirati pridelke, zrasle iz svoje zemlje, pa je eden najlepših občutkov, kar jih doživiš. To nam ve povedati gospa Marija Terlikar, ki redno skrbi za naš garklc. Vse, zraslo na garklcu, je že našlo pot do naše kuhinje in priromalo na krožnike naših stanovalcev.

Z željo, da bodo naši stanovalci z imenovanjem skupnosti začutili še večjo pripadnost, predvsem pa toplino in domačnost doma, smo veseljem pomagali pri izboru. Dejstvo je, da življenje piše take in drugačne zgodbe in da se vsak izmed nas najde v kaki izmed njih. Zaposleni smo tu, da našim stanovalcem omogočimo »življenje pod svobodnim soncem«, da njihovo »cvetje v jeseni« čim lepše obarvamo in jim zaželimo, da bi vsak večer lahko uzrli »severni sij«.

Gospa Marija Terlikar skrbi za garklc.
Vir: arhiv Doma.

Sprehod skozi letne čase

Pripravila: Elvira Čatak

Življenje je sestavljeno iz mnogo drobnih stvari. Le te mu dajejo smisel in barvitost. Bistvo je, da se v določenem okolju dobro počutimo.

V Domu si želimo, da bi se naši stanovalci dobro počutili in živeli kakovostno življenje, zato posebno poudarjamo pestro kulturno, glasbeno in zabavno dogajanje. Vsaj enkrat na teden gostimo različne izvajalce, uživamo v glasbi, potopisnem predavanju, medgeneracijskem druženju.

Družbo soustvarjamo vse generacije. V Domu se ves čas trudimo ustvarjati medgeneracijsko vzdušje in tako krepiti medsebojne vezi. Pogosto nas obiščejo naši najmlajši prijatelji iz vrtca Kranjska Gora in učenci Osnovne šole Josipa Vandota iz Kranjske Gore. Ko se združita otroška razigranost in modrost, nastane prav posebno vzdušje, ki se ga ne da opisati z besedami, vendar vsem veliko pomeni.

Vrtec Kranjska Gora. Vir: arhiv Doma.

Priložnost smo imeli uživati tudi v čudoviti gledališki igri, ki so jo za nas pripravili otroci iz Slovenskega prosvetnega društva z Brnce pod Dobračem. Pod okriljem mentorice gospe Mikl so pripravili pravo pašo za oči in ušesa. Gledališka igra z naslovom Narobe stvari v mestu Petpedi se je izkazala za muzikal. Pisani kostumi in živahno dogajanje so pritegnili vso našo pozornost.

Narobe stvari v mestu Petpedi. Vir: arhiv Doma.

Oblikovanje gline na OŠ J. Vandota. Vir: arhiv Doma.

Prav posebna izkušnja je bilo sodelovanje z Razvojno agencijo zgornje Gorenjske v projektu Mladi razveseljujemo starejše. V petih delavnicah in na zaključnem izletu v Planinski muzej so se stkale posebne vezi, ki so za sabo pustile lepe spomine.

Ogled Planinskega muzeja v Mojstrani.
Vir: arhiv Doma.

Znanje in čut za sočloveka sta bistvena za delo s starejšimi. Če se slednjemu pridruži še individualna obravnava starostnika, ki želi obiskati bližnje hribe, je to tisto pravo. Okolje, v katerem živimo, je čudovito. Zato tudi v Domu menimo, da je potrebno uživati v vseh teh lepotah. Izlete imamo zelo radi in kar nekaj jih imamo za sabo. Na Tromeji in Belopeških jezerih smo si dodobra predihali pljuča. Za nas ni ovir. Na pot se podamo tudi s tistimi stanovalci, ki so na invalidskih vozičkih.

Izlet na Tromejo. Vir: arhiv Doma.

festival tretjega življenjskega obdobja

Za Dom Viharnik je bila to prva udeležba na takem festivalu. Na stojnici smo imeli razstavljene izdelke, ki so jih med letom pridno izdelovali naši stanovalci. Slike, pletenine, nakit - prav vse je poželo ogromno navdušenja in pohval.

Udeležba na Festivalu tretjega življenjskega obdobja, Cankarjev dom v Ljubljani.
Vir: arhiv Doma.

Mnogim stanovalcem veliko pomeni udejstvovanje na kulturnih prireditvah. Zato ni naključje, da velikokrat obiščemo gledališče Tone Čufar na Jesenicah in športno dvorano Vitranc v Kranjski Gori. Bili smo del komedije, koncerta ruskih pevcev ter prave dalmatinske glasbe. Med nami je veliko stanovalcev, ki imajo radi šport. Na naše veselje je potekalo svetovno prvenstvo v košarki v naši bližini. Hoteli smo biti tudi del tega spektakla in uspelo nam je.

Včasih pa jo mahujemo zgolj samo na kavo v bližnjo okolico in združimo koristno gibanje s prijetnim druženjem.

Evropsko prvenstvo v košarki, hala pod Mežakljo Jesenice. Vir: arhiv Doma.

Na naša viharliška vrata potrka vsako leto nekdo, ki je malo norčav, vedno dobre volje in seveda širokih ust. Ja, to je Pust. Pustovanje pri nas je bilo prav posebno. Na pustni torek se je naš dom spremenil v pravi Divji zahod. Vsepovsod se je bil boj med kavboji in Indijanci. Na koncu nam je uspelo zakopati bojno sekuro s prijateljskim plesom, ki je pošteno razveselil naše stanovalce. Obiskali so nas tudi pravi kurenti s Ptuja.

Pust v Viharniku. Vir: arhiv Doma.

Druženje ob kavici s stanovalci Doma Franceta Bergla z Jesenic. Vir: arhiv Doma.

Obisk kurentov s Ptuja. Vir: arhiv Doma.

Priredili smo že mnogo dogodkov. Eden izmed največjih, ki je zagotovo pustil velik pečat na srcih naših stanovalcev, je bil nastop znanega slovenskega glasbenika Alfija Nipiča. Prepustili smo se vzdušju, si delili nasmeh in plesali, kar so nam dale pete. Da je bila merica polna, je srce ob zaključku ogrel še Silvestrski poljub.

Nastop Alfija Nipiča. Vir: arhiv Doma.

V Domu imamo veliko ustvarjalnih stanovalcev. S svojimi prsti ustvarjajo unikate, ki jih razstavljamo po celem domu. Posebna razstava je bila v Liznjekovi domačiji v Kranjski Gori. Tako smo na sproščen način in v prijateljskem vzdušju zaključili le eno izmed poglavij v zgodbi našega ustvarjanja.

Svoje izdelke pa postavimo na ogled tudi pred božičnimi in velikonočnimi prazniki na Bazarju. Stojnice se šibijo pod izdelki naših stanovalcev. Vse skupaj je prava paša za oči.

Razstava v Liznjekovi domačiji v Kranjski Gori. Vir: arhiv Doma.

Božični bazar. Vir: arhiv Doma.

Oglasili so se zvonci, v nosnice je prodril vonj po sajah. Trentar nam je pognal strah v kosti. Pa vendar smo bili dovolj pridni, da smo si zaslužili obisk prvega od treh dobrih mož.

Iskrice v očeh povedo vse, naši ljubi Viharniki in Viharnice so se za trenutek vrnili v čas otroštva. Pehar suhih hrušk so zamenjali slastni piškoti, vonj po domači izbi pa je nadomestila ljubezen, ki je to jutro tiho vstopila v vsako sobo Viharnika.

Obisk Miklavža in parkeljnov. Vir: arhiv Doma.

Poskrbljeno je tudi za otroke naših zaposlenih. V decembru nas obiščejo trije dobri možje. Prav Dedek Mraz pa obdaruje naše najmlajše. Izvirna predstava dveh nagajivih škratov, ki so jo pripravili zaposleni, in lepa darila, so naslikala nasmeške na male obraze. Tudi najstarejši vedo, da ko smo bili otroci, ni bilo težko sanjati. Sanje nikoli ne zbledijo, le poiskati jih je treba...

Obisk Dedka Mraza. Vir: arhiv Doma.

Zbiranje papirja

... dobrih del ne delamo zato, da nam bodo povrnjena, podarjamo jih iz srca...

Ravno zato smo se v Domu, na pobudo naše gospodinje Mojce, odločili, da bomo začeli zbirati star papir za Društvo za zaščito živali Kranj. Kako pridni smo bili, nas spomni tudi vsebina pisma, ki je priromalo na naš naslov:

Dragi prijatelji!

Že sedma akcija zbiranja starega papirja je za nami in padel je nov REKORD - zbrali smo neverjetnih 56.760 kg papirja! To je kar 20 ton več kot spomladi, kar nam daje še večji zagon za vnaprej. Dokazali smo, da zmoremo in hvala vam, da ste bili del tega. Skupaj nam je uspelo.

Velika HVALA v imenu nemočnih živali, ki imajo tudi zaradi vas možnost živeti - in živeti lepše.

Vse dobro vam želimo!

Članice in člani Društva za zaščito živali Kranj

Babica pripoveduje

Pripravila: Katarina Kejžar, prof., mag. gov. z OŠ J. Vandota Kranjska Gora

Učenci OŠ Josipa Vandota z učitelji, ki so njihovi mentorji, prihajajo v dom Viharnik že od njegove ustanovitve. Stanovalcem doma se predstavljajo z različnimi nastopi - pevsкими, plesnimi, dramskimi itd. Včasih so to najmlajši učenci, ki s svojo otroškostjo in iskrenostjo ponavadi najbolj razvedrijo starejše ljudi, včasih pa so to starejši učenci, do katerih so gledalci in poslušalci v domu bolj kritični.

S tovrstnim sodelovanjem želimo povezovati dve generaciji ljudi - mlajšo in starejšo. Naši učenci se ob tovrstnem sodelovanju učijo vrednot, za katere pogosto poudarjamo, da so se v sodobnem času nekam skrile: strpnosti, spoštovanja, spoštljivosti, iskrenosti. Poleg tega se urijo v nastopanju pred občinstvom, v razločnem in glasnem govorjenju.

Kaj pa starejši? Oni na ta način ohranjajo stik z mladino, obujajo spomine, se razvedrijo, kritično ocenjujejo.

V letošnji jeseni smo tovrstnemu sodelovanju dodali še posebna srečanja, ki smo jih poimenovali MOST BESED. Med starostjo in mladostjo želimo namreč simbolno »zgraditi most« na družjenjih, kjer imajo glavno besedo besede. Besede so namreč tiste povezovalke, s katerimi stopimo v odnos s človekom, z besedami se zapletemo v pogovor, besede nam polepšajo dan, z besedami lahko koga prijetno presenetimo, besede imajo neverjetno moč. Besede na naših srečanjih pa so še toliko bolj pomembne in lepe, saj so ISKRENE. Prihajajo iz ust starejših, ki so modri in izkušeni ljudje, in se nimajo česa bati, in iz mladih ust, ki so (še) neobremenjeni z dogajanjem v družbi, s pohlepom in podobnimi nečednostmi. Povezujemo se torej preko prebiranja zgodb, pesmi, med pogovorom, izmenjavo pisem itd.

Potekajo pod mojim vodstvom in so tematsko obarvana. Na srečanje pripeljem šest svojih učencev iz 8. razreda, to so Rebeka, Lara, Ana, Luka, Jan in Jakob, med starejšimi pa redno sodelujejo gospe Manca L., Marija K., Marija T, Marija F. Ivana K.,

Štefanija L., Štefanija Z., Štefanija B., včasih se nam pridružijo še ostali.

Do sedaj smo imeli dve zanimivi srečanja. Na prvem smo raziskovali svoja imena. Drugo srečanje pa je bilo namenjeno pesništvu. Moji osmošolci, ki so pripravljani v svojem prostem času obiskovati mesečne urice v domu Viharnik, so si na tem pesniškem popoldnevu pridobili izjemno izkušnjo prav po zaslugi gospe Mance in njenega recitiranja pesmi. Videli so, da učenje pesmi na pamet pripomore k ohranjanju bistrosti uma v pozni starosti, da imajo ljudje, kakršna je gospa Manca, neverjetno veliko energije (včasih več od mladih ljudi), da ljubezen do pesništva koristno lahko zapolnjuje prosti čas, da so ljudje, ki si znajo osmisлити vsak trenutek svojega življenja, vredni vsega spoštovanja. Zato gospe Manci želimo še obilo zapisov iz njenega izjemnega spomina in ji sporočamo, da jo izjemno občudujemo.

Naše drugo srečanje smo končali ob piškotkih in malinovcu, ki jih je prijazno pripravila gospa Elvsa ter ob misli na našem naslednjem srečanju, ki bo že v prazničnem decembru.

Literarna urica Most besed. Vir: arhiv Doma.

Kdo odvija klobčič

Pripravila: Mateja Pelcar

Nismo pa še omenili ljudi, ki stojijo za vsem tem. Smo kolektiv, ki po Domu širi pozitivizem, zaupanje, veselje, srčnost in dobro voljo. Vsak izmed nas je kamenček v tem vihariškem mozaiku. Vsi se trudimo, da se naši stanovalci dobro počutijo in da živijo kvalitetno življenje. Njihovo zadovoljstvo je za nas najbolj pomembno.

Znotraj našega kolektiva vlada prijateljsko, spodbudno in spoštljivo vzdušje. Dom Viharnik se ponaša z zadovoljnimi zaposlenimi, kar se odraža tudi na našem delu. Pravimo, da delamo z nasmehom na obrazu. Ja, saj je smeh pol zdravja in deluje kot čudežno zdravilo! Prav tega pa vsi potrebujemo, še najbolj pa naši stanovalci.

V nadaljevanju se vam predstavljamo na fotografijah.

Vodstvo in uprava. Od leve proti desni stojijo: Senka Čučuk - tajništvo, Sašo Marn - vzdrževanje, Polona Moškon - socialna služba. Od leve proti desni sedijo: Anita Ključanin - zdravstvena nega, Karmen Romih - direktorica, Jana Pezić - računovodstvo. Vir: arhiv Doma.

Od leve proti desni: Elviza Čatak - delovna terapija, Danica Mahnič - fizioterapija in Simona Pirnat - delovna terapija. Vir: arhiv Doma.

Zaposleni v kuhinji. Od leve proti desni stojijo: Majda Rebernik, Boštjan Faganel, Vinka Garić. Od leve proti desni sedijo: Sonja Gorjanc, Edvard Pristov - vodja kuhinje in Sanja Ožgović. Vir: arhiv Doma.

Jernej Košir in Mateja Pelcar - recepcija. Vir: arhiv Doma.

Zaposlene v službi objektne higiene. Od leve proti desni stojijo: Marjeta Starin, Lea Novak, Dragica Kovačević. Zaposleni v pralnici na sliki spodaj, od leve proti desni: Nejka Vrevc in Anica Hlebanja. Vir: arhiv Doma.

Zaposleni v zdravstveni negi. Vir: arhiv Doma.

Zaposlena v frizerskem salonu:
Elvira Potočnik. Vir: arhiv Doma.

*KLEPETULJI vaški
"L epedrata" vse počez,
E na je MINA, druga pa FRANCA.
P redihavata kot meh kovaški
E videnco dogodkov in reči vmes.
"T adlata" in hvalita brez prestanka.
U trjujeta tud' govor domači,
L jubo zdravje imata načez,
J u vedno bolj matra težava – financa.
I n vendar vse, kar obereta, je res.*

Mina in Franca. Vir: osebni arhiv Darinke Tarman.

Kadar bi radi kaj novega izvedeli, Mina in Franca vam bosta povedali...

